

TO !

Prosinac, 2011./br.36

List učenika Srednje škole Bol

*Čestit Božić i sretna Nova
godina*

To!
Prosinac, 2011. / Broj 36.

SADRŽAJ

- 2.str. Čestitka
- 4.str. Razgovor sa prof.
Maksimovićem
- 6.str. Školske novosti
- 8.str. Sjećanje na prof. Mariku
- 9.str. Novogodišnja radionica
- 10.str. Laura Vroonen
- 14.str. Anketa
- 16.str. Glazbena anketa
- 18.str. Na stranim jezicima
- 22.str. Literarni radovi
- 26.str. Iz školske radionice
- 24.str. Moda
- 30.str. Sport
- 31.str. Pismo djedu Mrazu

Na naslovnici je uradak Fani Plastić i Ivane Vodanović (3.b). List je oslikala Nives Lugušić (2.b).

SRETNI BLAGDANI !

Zahvaljujemo svim profesorima koji su pomogli da naš list ugleda svjetlost dana po 36. put

Uredništvo

Impressum

Kompjutorski prijelom i priprema za tisak

Petar Teskera

Juraj Šćepanović

Tomo Brešković

Velimir Tomičić

Fani Plastić

Antonia Matić

Loreta Mošić

Silvija Buvinić

Sani Barhanović

Frane Matoković

Ivana Goić

Tanja Jerković

Melita Bezmalinović

Nives Lugušić

Maria Garbajs

Uredništvo

Roberta Jerčić

Marija Štambuk

Ljubica Kusanović, prof.

Ana Ursić, prof.

Surađivali na listu

Laura Vroonen

RAZGOVOR SA prof. GORANOM MAKSIMOVIĆEM

Slijedeće godine proslavit ćemo 40. godišnjicu naše škole. Ovaj razgovor je uvod u predstojeće slavlje. Profesor Maksimović je djelatnik naše škole koji ima najduži radni staž u školi. Zaposlio se prije tridesetdvije godine, malo ranije (godinu i po) nego naš ravnatelj.

Kako ste se odlučili studirati geografiju?

Ja sam zapravo studirao geologiju. Ali na drugoj godini tijekom ručka u kantini, dok sam ja gledao u svoj pohani kaul, moj prijatelj koji je studirao geografiju listao je moju knjigu iz geologije i zaključio da smo mnogo toga istog učili. Tako sam se i ja, malo po malo, odlučio studirati geografiju paralelno s geologijom.

Da možete vrijeme vratiti natrag, što biste studirali?

Moja najveća ljubav bila je seizmologija (geofizika), ali to se u ono vrijeme moglo studirati jedino u Napulju. Danas bih to sigurno studirao, jer ljudi se i inače vraćaju svojim prvim željama – izborima.

Kako i kada ste došli do Bola?

Igrom slučaja! Moj barba je stanovao u Supetru i ja sam ga posjetio u 7. mjesecu kad sam se vratio iz vojske. Otišli smo do pazara i na zgradu Općine sam video oglas da se traži profesor

geografije u Bolu. Tako sam počeo raditi u Bolu (01.09.1979.) i ovo mi je 33. godina rada, te sam ponosan na najdulji radni staž u srednjoj školi. Danas čak radim sa nekim od svojih bivših učenika.

Kako to da ste i ostali?

Ponovno - igrom slučaja! Upoznao sam ovdje jednu divnu ženu, koja mi je kasnije postala supruga. Uvijek sam govorio da će sljedeće otići, međutim dobili smo jednu kćer, pa drugu... prolazila je godina za godinom i evo - još sam tu! Ne treba posebno ni napominjati da su obe moje kćerke završile ovu našu gimnaziju.

Možete li povući paralelu između škole nakada i sada?

Ah, to je isto kao da me pitate tko je bolji igrač - Pelle ili Messi. Svako doba ima svoje prednosti i mane. U ono doba najveća stvar u školi je bio grafskop i episkop (preteča projektor-a). Danas je sve to modernizirano. Smatram da prije nije bilo bolje, ali je sve nekako bilo ležernije i opuštenije. Danas učenici sve manje i manje komuniciraju međusobno, više su po fejsu i na internetu ...

Što mislite o Državnoj maturi?

Smatram da je svaka reforma dobra, ali smo ipak prebrzo zakoračili u sve to. Ne znam kolike će to dati kvalitete, jer znamo da danas fakulteti stvaraju obrambene mehanizme (u vidu prijemnih ispita!).

Kada je vrijeme za mirovinu?

Vrijeme za mirovinu bit će onda kada me dragi Bog uzme. Šalu na stranu, imam još 8 generacija da ih naučim osnovama geografije. A da nije bilo one – izgubljene - godine bilo bi 7!

Čime ćete se baviti kada budete u mirovini?

Nakon odlaska u mirovinu, posvetit će se svojim djvjema ljubavima. Jednoj najnovijoj - svojoj unučici, i jednoj najstarijoj - pisanju o onome što si umišljam da znam - geografiji!

Ovdje ćemo napomenuti da je prof. Maksimović 2002.g. tiskao i jednu knjigu pod nazivom ETNOLOGIJA U REGIONALNOJ GEOGRAFIJI.

I za kraj, mislite li da je danas, s obzirom na EU, teže studirati?

Mislim da je danas mnogo veći izbor, i puno se više pruža studentima. Mi smo onda znali sate provoditi u knjižnici, tražeći neki podatak, koji studenti danas mogu naći u roku od par minuta, koristeći se internetom. No, jedno je sigurno, upišite ono što volite!

Roberta Jerčić i Marija Štambuk, 4.a

Školske novosti

Početkom ove školske godine zatekla nas je jedna tužna vijest. Umrla je naša nastavnica Marika (Marija Serventi). Sve je upućivalo na to da nam se ove godine vraća, nakon prošlogodišnjeg izbivanja zbog bolesti, a onda iznenada... smrt.

Nastavnice Marike ćemo se dugo, dugo sjećati jer dragi ljudi nikada ne umiru!

Otišla je iz naše škole i profesorica Sibijana Oršolić u Zadar, a mi smo dobili novog profesora povijesti Milana Škrbića, bivšeg učenika naše škole.

Dobili smo i novu knjižničarku profesoricu Luciju Carević Brešković, nekadašnju našu profesoricu latinskog jezika.

Na upražnjeno mjesto nastavnika kuharstva došla je nastavnica Marijana Marić.

U našu školu je početkom ove školske godine došla i jedna učenica iz Belgije - Laura Vroonen, došla je preko udruge Globus koja se bavi razmjenom učenika. Bila je sa nama tri mjeseca (u 2.a razredu), a živjela je kod obitelji Marinković čija kćerka pohađa također 2. a raz. Laura sa vratila u Belgiju krajem studenog, ali jedno divno prijateljstvo je započelo...

I ove godine organizirali Dane kruha. Učenici 3. b razreda ispekli su razne vrste kruha koje su prodavali učenicima po pristupačnoj cijeni, a sav novac uplaćen je na žiro račun UNICEF-a. Krajem polugodišta je organizirana i humanitarna akcija pod pokroviteljstvom CARITAS-a. prikupljen novac uplaćen je na njihov račun.

Od udruge ZELENI DALMACIJE, nakon izložbe u Domu kulture, dobili smo fotografije podmorja Zlatnog rata. Slike sada krase naš hodnik.

Tijekom listopada održana su dva nogometna turnira: muški i ženski. Posebno su atraktivne bile utakmice ženskog turnira.

21. 10. 2011. g. cijela škola je prisustvovala baletnoj predstavi u HNK u Splitu. Bio je to balet Mikisa Teodorakisa GRK ZORBA . Ne treba ni naglašavati da nas je predstava oduševila.

Na Vidovu goru nismo otišli za Dan pješačenja zbog lošeg vremena. Nadamo se da ćemo na proljeće doći i do Vidovice.

Po prvi put u povijesti Škole naši učenici su dobili sportske dresove (u dvije boje) koji su nas oduševili.

U sjećanje na našu nastavnicu Mariku

Uspomene u nama čuvamo tako nježno, posebno, pažljivo, brižljivo. Bojimo se ostati bez njih. Bar ja. Čovjek bez uspomena bi bio samo tamna ljuštura. Zar nije lijepo kada jedna jedina riječ izazove u nama cijeli niz uspomena. Samo se vežu jedna na drugu, dodiruju, nastavlju... Nekada, negdje, uz nekoga povuče nas razgovor. Otkrijemo tajnu. Udahnemo smiraj jer smo dotakli otkucaj sjećanja. Ostanemo na trenutak u čudu, kako smo mogli neoprezno tako progutati bol i uspomenu ispričati neznancu.

A, već sljedeći trenutak smo sretni zbog bogatstva uspomena u nama.

Neopisiva sreća probudila se u nama kada su nas obavijestili da će se na početak ove školske godine vratiti naša nastavnica Marija Serventi, koju smo od milja zvali nastavnica Marika. Na žalost, radost je ostala u sjeni vjesti da je naša nastavnica ponovo u bolnici. Nitko nije znao koliko će trajati njen ponovni oporavak, ali smo svi vjerovali i čekali je da nam se vrati.

A onda, tužna vijest... Sjećam se stajala sam ispred škole sa prijateljima iz razreda. Nevjerica i tuga vidjela se u našim očima. Nekako je sve bilo nestvarno. Prisjećali smo se njenih satova kuharstva. U razredu je vladala radost, sreća i opuštenost. Znala nam se približiti i sate učiniti zanimljivima. A, sada - sada je nema. Moramo ići dalje bez nje i njenih savjeta.

Vjerujem da nas nastavnica Marika nije napustila, već nas čuva odozgo. A mi ćemo je se sjećati i biti joj zahvalni na svemu što nas je naučila.

Hvala joj i čuvali je svi dobri anđeli!

Loreta Mošić, 4.b

Hallo allemaal,

Mijn naam is Laura Vroonen. Ik ben zestien jaar en ik kom uit België. Nu heb ik 3 maanden hier in Bol gewoond met Helenka's familie. Jammer genoeg vertrek ik deze week nog. Een heel jaar van voorbereidingen en opeens is het allemaal voorbij. Ik heb altijd al een jaar op uitwisseling naar Amerika willen gaan na mijn studies. Je weet wel, voor dat echte high school-gevoel. Maar toen mijn mama vorig jaar voorstelde om 3 maanden te gaan tijdens het schooljaar, leek me dat een beter idee. Februari vorig jaar had ik een AFS-kamp, toen koos ik de landen Portugal, Spanje, Turkije en Kroatië. Uiteindelijk vonden ze een gastgezin voor mij in Kroatië en zo ben ik dus hier beland. En daar heb ik zeker geen spijt van.

Het was soms moeilijk natuurlijk, maar ik heb mij vooral heel goed gemausereerd. Het voelde eigenlijk als 3 maanden extra vakantie met zee,zon en strand. Nu ga ik terug naar het koude België en ik zal het hier echt missen.

Ik wil de school, mijn vrienden en mijn gastfamilie bedanken om mijn uitwisseling tot zo'n geweldige ervaring te maken.

'Het begin was eng, het einde is verdrietig, maar het alles daar tussen in dat hetde moeite waard maakt'

Laura i naš ravnatelj

Hello everybody,

My name is Laura Vroonen. I'm sixteen and I come from Belgium. I lived in Bol for 3 months with Helenka's family. Unfortunately, I'm leaving this week. A whole year of preparations and now it's all over. I have always wanted to go a year on exchange to the US after my graduation. You know, to experience that real high school feeling. But when my mom suggested that I go for 3 months during my studies, it seemed like a better idea. February last year I had an AFS-camp, there I chose the countries Croatia, Portugal, Spain and Turkey. Eventually they found me a host family in Croatia and that's how I ended up here and I most certainly don't regret it. Of course it was hard at times, but I mostly had a lot of fun. It felt more like 3 extra months on holiday with sun, sea and beaches. Now I'm going back to cold, cloudy Belgium and I will really miss it here. I want to thank the principle, my Croatian teacher Ljubica, my friends and especially my host family for making this exchange such a great, unforgettable experience. Dank u wel! Thank you so much. 'The beginning was scary, the ending is sad, but it's everything between that made it worth while'

Laura Vroonen
2011-2012
België – Hrvatska

Izlet u Dubrovnik

Naša je škola počastila Lauru dvodnevnim izletom u Dubrovnik. Na izlet je Lauru i Helenku (njenu host-sestru) vodila profesorica Ljubica koja ju je i učila hrvatskon jeziku. Laura je bila oduševljena gradom, njegovom poviješću i izgledom. Posjetile su Lovrijenac, prošetale zidinama, razgledale samostane, crkve... žičarom posjetile Srd i uživale na Stradunu.

BRAČKA AUTOHTONA JELA

Boje da selo nestane nego da običaji propodu.

Nešto za popiti

SMUTICA

Smutica je bila najgustožije piće muških glov u kući, a pravila se tako da se u pot ulije dvo prsta carnega vina i u tuo umuze friško kozje mliko.

Nešto za osladiti se

SIR U CUKRU

Mlodi sir izrižemo u fete, po se okriene na pasuri u koju smo već napravili karamel ol cukra i pinku mlika.

CVITI

Dobro se istuče šiest žumoncih sa šiest žic cukra, po dodomo po šiest žic mlokiega uja, mištra i ružulina i priezu soli pok u to umišemo snig učinjen od šest žic rastopjenie mosti.

S bondie ugrijemo kvarat mlika i to u veću teću, uspiemo tri deka amonijaka i to tuko dobro da zapini pok to umišomo u joja. Dodojemo toliko mukie da zamisimo ne baš tvardo tisto kojie se razvojo. Rižemo fuorme cvitih i pečemo hi na sridnje da pinku kolurie čapodu. Gotove namažemo mištruon i pospiemo cukron.

A sada i nešto za najesti se

VITALAC

Triba non: jotra i pluća oj jančića oli kozlića i tuo onega s mlika (onega ča još ni paso trouv), njegova čriva, zduor, soli i papra po guštu. Čriva se ne peredu nego se somo dobro ištrukodu rukon.

Jotra i pluća učinimo u bokune, nataknimo hi na ražnjić, zasolimo i popaprimo po guštu po stavimo peć na žeravu i vrtimo duoklie ni na puol gotovo. Onda dobro omotomo zduor oko jotre i sve obavijemo črivima. Pečemo duokle guod čriva ne čapodu zlotni kolor.

S ražnjića skidomo s dvi fete kruha i izimo ga još teplega.

PUH

Peče se na ražnjiću, malo se posoli.

TRIPICE – DROPĆIĆ

Frišku karv se obori somo u vodi pok je isičemo na kvadrete i dodojemo u tripice skupa sa kompirima.

Zažutimo dvi kapule na pinku mosti pok u to istriesemo skuhone, na bokune iskidone tripice i sve zajedno okrienemo dvo puta. Dolijemo vodie, dodomo žicu konšiervie, dvi-tri nožice luka, petresimul, papor, pinku kanielie i na kraju karv i kompire rizone na fete. Sve kuhomo duokli se kompir ne zgotovi.

Kad stavijemo tripe, ubocimo i opielte pok sve zajedno kuhomo.

JANJETINA NA ROŽNJU

Friško zakloni janjac, očišćen i posoljen, nabode se na rožnj i peče 2 – 3 ure na lagauon žeravi i pomalo se vrti.

Ove recepte je Melita Bezmalinović (4.b) pronašla u postojećim kuharicama. Preporuča ih uza nadolazeće blagdane. Namjerno nismo spomenuli Hrapačušu jer nju svatko poznaje.

Modni kutak Nives Lugušić 2b

